

γύσει καὶ ὅλως ἐκπεπληγμένος, εἰδείκνυε δὲ μεγάλην λύπην ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν ἐνόει τὴν νέαν γλωσσάν· ἀλλὰ καταβαλὼν φαίνεται μεγάλην προσοχήν, ἐπὶ τέλους ἐξοικειώθη καὶ πρὸς αὐτήν, «*εἴμαθε τὴν γαλλικὴν*».

Πειστικώτερον εἶνε ὅ,τι διηγείται ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁ Walter Scott. Ὁ κύων του εἶχε τιμωρηθῆ, ὡς δῆξας τὸν ἀρτοπώλην. Οὐδέποτε ἕκτοτε ἤκουσε νὰ γίνεταί λόγος περὶ τῆς πράξεώς του ταύτης, χωρὶς νὰ δείξῃ ὅτι αἰσχύνεται δι' αὐτήν, καὶ χωρὶς ν' ἀποσυρθῆ εἰς γωνίαν τινά.

Τέλος πρὸ τινος πωλητῆς κυνῶν ἐποίησαν ἐπ' αὐτῶν περιεργότατα πειράματα. Προσπειοιήθη ποτὲ ὅτι πωλεῖ κύνα ἐκ τῶν εὐνοουμένων του. Συνεφώνησε περὶ τε τοῦ τιμήματος καὶ περὶ ὅλων τῶν λοιπῶν ὅρων τῆς πωλήσεως, πλὴν πάντα ταῦτα ἄνευ χειρονομίῳ, ἄνευ φωνῶν μεγάλων, καὶ ἰδίως χωρὶς νὰ ἐπιτείνῃ ἰδιαιτέρως τὴν φωνὴν ἐπὶ λέξεώς τινος. Πάραυτα τὸ κυνάριον, τὸ ὅποιον ἐπρόκειτο νὰ πωληθῆ, προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ κυρίου του κλαυθμηρίζον.

Οἱ Ἀμερικανοὶ, λέγει ὁ Γάλλος Οἰκονομολόγος, ἀνησυχοῦσι μεγάλως διὰ τὸν συναγωνισμὸν, ὃν ἀρχίζει νὰ τοὺς κάμῃ ἡ Αὐστραλία ὡς πρὸς τὴν συντήρησιν τοῦ κρέατος. Εἶνε βέβαιον πλέον σήμερον, ὅτι τὰ κρέατα δύνανται δι' ἰδίᾳς τιμῆς μεθόδου νὰ παρασκευασθῶσιν ἐν Αὐστραλίᾳ οὕτως, ὥστε μετὰ 62 ἡμερῶν διαπόρθι μῆσιν νὰ παραδοθῶσιν ἐν Λονδίῳ, διατηρούμενα ἔτι ἐν ἀρίστῃ καταστάσει.

Ἀνταποκριτῆς τοῦ Χρόνου τοῦ Λονδίνου γράφει πρὸς τὴν ἐφημερίδα ταύτην, ὅτι τὸ κρέας δύναται ν' ἀγορασθῆ ἐν Σίδνεϊ πρὸς 20 ἑκατοστά τοῦ φράγκου κατὰ λίτρον, ἐν δὲ σολδίον ἀρκεῖ δι' ὅλα τὰ ἐξοδα τῆς μεταφορᾶς εἰς Ἀγγλίαν. Προσθέτει δὲ ὅτι τὸ κρέας τοῦτο εἶνε πολὺ ἀνώτερον κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ ἀμερικανικοῦ, καὶ, ὡς πρὸς τὴν ἀδιέλαιπτον διάρκειαν τῆς προμηθεύσεως, προσθέτει, ὅτι ἡ Αὐστραλία εἶνε κατὰ μέγα μέρος γῶρα κτηνοτροφικῆ, καὶ τρέφει ζῶα πολὺ πλείωτερα παρ' ὅσα ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν ἐπιχώριον κατανάλωσιν. Ὁ κ. Ἀδάμς δι' ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ Αὐστραλία δύναται νὰ ἐξαγάγῃ τὸ πεμπτημῶριον τῶν κτηνῶν τῆς, ἅτινα ὑπολογίζονται εἰς 63 ἑκατομμύρια προβάτων καὶ 7 ἑκατομμύρια κερατφόρων. Μόνον δ' ἐν τῇ πρὸς νότον Νέᾳ Οὐαλλίᾳ ὑπάρχουσι 7,500,000,000 στρεμμάτων, ἀρροδιωτάτων εἰς κτηνοτροφίαν.

Ἀνεξάντητος εἶνε ἡ Ἀμερικὴ εἰς ἐφευρέσεις. Ἰδοὺ μία ἐπι, προσφάτως ἐκ τῆς ὑπερωκεανείου χώρας ἀγγελλομένη, ἣτις οὐδαμῶς βεβαίως ὑπολείπεται τῶν μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἀξιοπερίεργον. Προέκειται περὶ ἐφευρέσεως, δι' ἣς δύναται τις νὰ βαδίζῃ ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἀπαράλλακτα ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ στερεοῦ ἐδάφους. Ὁ τοῦτο κατορθώσας ὀνομάζεται Soule, ὅστις πρὸς τὸν

σκοπὸν τοῦτον ἐπενόησεν εἶδος ὑποδημάτων ἐκ ψευδαργύρου (ζιγκου), ἅτινα ἔχουσι πέντε ποδῶν μῆκος καὶ πᾶχος πέντε δακτύλων, εἶνε δὲ ἐπιμήκη ἀπολήγοντα εἰς ἐξῆ, καὶ πληροῦνται ἀέρος. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὑποδήματος ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος χώρος διὰ τὸν πόδα, ὑπ' αὐτὸ δὲ εἰσι προσρημοσμένα πέντε κινητὰ πέταυρα ὡς τὰ τῶν παραθυροφύλλων. Ὄταν ὁ φέρων τὰ τοιαῦτα πέδιλα προβάλλῃ τὸν πόδα, τὰ πέταυρα ἀνοίγουσι, τὸ ὕδωρ εἰσθῆι ἐντός, καὶ ὁ πούς διλισθαίνει ἐλαφρὰ πρὸς τὰ ἔμπροσ· ἅμα δ' ὁ πούς ὑποχωρήσῃ, τὰ πέταυρα κλείονται ἐρμητικῶς. Τὴν ἀξίαν τῆς ἐφευρέσεώς του ὁ κ. Soule κατέδειξε διὰ πειράματος, ὅπερ ἐξετέλεσεν ὁ ἴδιος, διαβάς διὰ τῶν πεδίων του τὸν ποταμὸν Harlemer. Ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου δισταγμοῦ ὁ ποντοδρόμος ἠκολούθησεν ἀκινδύνως τὸν δρόμον του ἐπὶ τοῦ ὕδατος διὰ μέσου πλήθους ἀμπρολοίων, ἰστυφόρων καὶ λέμβων διαυλακίζόντων τὸν ποταμὸν. Ὁ φέρων τὰ πέδιλα τοῦ κ. Soule δὲν ὑψώνει βαδίζων τὸν πόδα, ἀλλὰ διολισθαίνει πρὸς τὰ ἔμπροσ, ὡς οἱ παγοδρομοῦντες. Ὁ κ. Soule ἔχει ἕαρος 125 λιτρῶν, τὰ δὲ ὑποβαστάζοντα αὐτὸν πέδιλα εἰσδύουσιν εἰς τὸ ὕδωρ 3 ¹/₂ μόνον δακτύλους. Φαίνεται δὲ κινούμενος χωρὶς κόπου, καὶ μόνον προκλίνει ἰσχυρῶς ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος.

Ἡ ἐν Χαρισίσις Ἐταιρία πρὸς προσασίαν τῶν κτηνῶν ἀπεράσισε νὰ ἰδρῶσῃ ἄστυλον, ἐν ᾧ νὰ περισυάγῃ τὰ ἐγκατακλειυμένα ζῶα. Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πρέπει νὰ προφυλάττεται τις μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἀπὸ τῶν παιγνιοχάρτων, ὅσα φέρουσιν ἐξωφύλλον πράσινον. Ὁ ἰατρός Οὐάλας, ἔμπειρος χημικὸς τῆς Γλασκωβίας, λέγει ἡ Ἐπιστήμη δι' ὀλοῦς, ἀνεκάλυψεν ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἐξωφύλλων τούτων σπουδαίον ποσὸν ὀξέος ἀρσενικώδους καὶ ὀξειδίου τοῦ χαλκοῦ.

Ἐκ τῶν παιγνιοχάρτων τούτων πάσχουσι μάλιστα εἰσιν, οἵτινες ἔχουν τὴν συνήθειαν νὰ φέρωσι τοὺς δακτύλους εἰς τὸ στόμα των διὰ νὰ εὐκολύνωσι τὸ ξεφύλλισμα, ἥτοι τὴν φυλλόληψιν τῶν χαρτίων. Ἐννοεῖ δ' ἑκαστὸς τις εὐκόλως τὸν κίνδυνον ὃν διατρέχει, ἐάν ἡ πρὸς τὸ στόμα ἐπαφὴ τῶν δακτύλων αὐτῆ ἐπαναληθῆ καὶ ὀλίγον μόνον. Ὁ ἐν Λονδίῳ ἰατρός Ὀγγ παρατήρησεν ἐξέλεκωσιν διαρκῆ εἰς τοὺς ὄνυχας καὶ τὸ ἄκρον τῶν δακτύλων κυρίας, ἣτις ἠγάπα ἐμπαιθῶς τὸ βίσιτ, καὶ μετεχειρίζετο τοιαῦτα χαρτία. Ὁ ἰατρός Ὀγγ, συνήθως συμπαίκτηρ τῆς, ἐσυμβούλευσε τὴν κυρίαν ταύτην νὰ μεταχειρισθῆ ἄλλα χαρτία, καὶ μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας ἡ δερμικὴ πάθησις ἐξηλείφθη.

Τὰ αὐτὰ παρετηρήθησαν καὶ εἰς πῖλους, ὧν οἱ ἐφαπτόμενοι τῆς κεφαλῆς δερμάτινοι γύφοι ἔφερον χρώματα παρεσκευασμένα ἐξ ὕλων δηλητηρίων.